

پنجشنبه غرّه شهر ربّع المُرْجَب ۱۳۲۶

رفتم به حضرت عبدالعظیم، در بین راه، دم گار ماشین، سوار بخیاری می آمدند، به قدر پانصد عدد بودند. شجاعالسلطان که حالا سردار اشجع شده است، با حاجی خسرو خان سالار رفع در جلو سوارها بودند. آجودان باشی که پسر دوم وزیر نظام باشد، با یک دسته موزیکانچی کشیک خانه و با دویست نفر سوار کشیکخانه، رفته بود استقبال، با تشریفات وارد می کردند.

خلاصه، با حضرات احوالپرسی کرده، قدری ایستاده، صحبت کرده، مشرف شده، آستانه مقدس را بوسیده، قدری سر قبر مرحوم امین اقدس نشسته، بعد مراجعت کرده، آمد منزل.

عصری رفتم به خانه سردار مفخم، نبود. مراجعت کردم آمد منزل شاهزاده موتق الدّوله، امام جمعه خوی، صدیق الدّوله، مشکوّة الدّوله، حاجی معینالسلطان، جلالالملک، حاجی امینالخاقان بودند. و از هر طرف صحبت می کردیم.

جمعه ۲ شهر ربّع المُرْجَب ۱۳۲۶

عصری رفتم امیریه، یک ساعت از شب رفته حضور آقا مشرف شدم. حاجی مجdal الدّوله بود. قدری نشسته، بعد برخاسته آمد منزل.

شنبه ۳ شهر ربّع المُرْجَب ۱۳۲۶

سوار شدم رفتم به خانه ناظم‌السلطنه و از او دیدن کردم. بعد رفتم به باغشاه در خانه، اول در چادر سپهسالار قدری نشسته، سردارها، امرای توانان تمامًا جمع بودند. وزیر اعظم و سایر وزراء هم بودند. بعد اعلیحضرت همایونی بیرون تشریف آوردند. حضرت اقدس آقای نایب‌السلطنه و ولیعهد هم بودند. قدری فرمایشات فرمودند.

شجاعالسلطان بختیاری سردار اشجع شده است. باری هر کس را که بخواهد بود.

تا نزدیک ظهر در خانه بودم.

از اخبار تازه: دیروز یا پریروز از طرف دروازه قزوین صدای بزرگی بلند شد، از فراری که می‌گویند و معلوم شده در خانه مشیرالسلطان بوده است. می‌گویند باروت داشته است و در آب پاش ریخته بوده است و در زیرزمین گذارده بوده است، آدمش می‌رود در زیرزمین، چیق می‌کشیده است، آتش می‌افتد به روی آن کهنه که در سر لوله آب پاش بوده است، بعد از مدتی آتش می‌گیرد و بسیار خرابی می‌کند. آدمش را هم زخمی می‌کند.

عصری برخاسته، قدری روزنامه نوشتم. عصری رفتم بیرون. شاهزاده موئی الدوّله، حاجی امینالخاقان، بودند از هر طرف صحبت می‌کردیم. گویا در قله ک در سفارت انگلیس جمعیت جمع شده‌اند. پسرهای حاجی سید یحیی دولت‌آبادی که سر منشأ فساد هستند، آنجا جمع شده، مشغول کار هستند.

امروز یکصد نفر سوار ایل سنجانی هم وارد شدند. سوار کشیکخانه، با موزیک رفته بودند استقبال واردشان کردند. گویا در بعضی از سفارت‌ها هم باز مردم رفته‌اند. دیگر صحبت‌ش را نمی‌دانم. البته هر وقت محقق شد خواهم نوشت. آذربایجان هنوز منظم نشده است.

یکشنبه ۴ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

امروز تمام را در منزل بودم. یک ساعت به غروب ماند و کیل‌السلطنه و حاجی امینالخاقان آمدند.

دوشنبه ۵ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

امروز هم تمام را در منزل بودم. به جائی نرقم.

سه شنبه ۶ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

سوار شده رفتم به باغشاه در خانه. وزیر اعظم، سپهسالار، اغلب از سردارها و وزراء بودند. اعلیحضرت همایونی به واسطه درد دندان بیرون نیامده‌اند.

سردار مفخم حاکم استرآباد شد، اعظم الدوّله پسر ظهیرالملک کرمانشاهی که با سوار داوودخان کلهر آمده، او هم بود. آقا سید عبدالله را عثمانی به خاک خودشان جدا راه نداده‌اند. در همان بیلاقات کلهر، نزدیک سرحد یک دهی است مال ظهیرالملک، ده فرسخ است تا کرمانشاه، آنجاست. در واقع سپرده به ظهیرالملک است که از او نگاهداری بکند. باری مدتی در چادر سپهسالار نشسته، بعد با سردار مؤید سوار شده آمدیم منزل.

خبر تازه این بود که: مدت ده بیست روز بود که در قله‌ک جمعیتی جمع شده بود، قدری هم «شارژدف» انگلیس از آنها حمایت می‌کرد. فرق رفت به عنوان اینکه ما بایست اینحصاراً منظم بکنیم، آنها را از آنجا متفرق ساخت.

این سفیر کبیر عثمانی که اسمش... است و تازه مدت ده روز است آمده، مردی است مسن، ریش سفیدی دارد و عینک می‌گذارد. جمعی هم در آن سفارت رفته بودند. قدری سفیر از آنها حمایت کرد؛ این بود که به سلطان تلگراف کردند او هم خیلی سخت به سفیرش تلگراف کرده که حکماً آنها را از سفارت بیرون بکند. شبانه بیرون کردند، دیگر عصری به جائی نرفتم.

چهارشنبه ۷ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

با آقامیرزا آقاخان سوار شده رفتم به منزل مؤید الدوّله. خودش در زیرزمین با امام جمعه و سلطان العلماء خلوت داشتند. من در حیاط قدری نشسته، بعد رفتم پیش حضرات آدم‌های حضرت اقدس آقای نایب‌السلطنه آمده بودند، عرض می‌کردند که

یک نفر سریاز تفنگ از دستش در فته خورده است به یک بچه هفت هشت ساله از قوم‌های ما.

باری با مؤید الدّوله سوار شده آمدیم به طرف باغشاه پشت میدان مشق. از اخبار تازه این بود که می‌گفتند: عین الدّوله وارد اردبیل شده. به قدر دو هزار سوار از او استقبال کرده‌اند.

سه ساعت به غروب که سرکار معزّزالملوک سوار شده رفتند امیریه برای احوالپرسی، در جلو بهارستان از طرف خانه حاجی معین‌السلطان یعنی آن قهوه‌خانه که در کنج خانه ایشان واقع است، یک قرآن نشسته بوده است، تفنگ از دستش در می‌رود رو به کالسکه؛ الحمد لله به خیر می‌گذرد. گلوله می‌خورد زیر کالسکه از آن طرف رد می‌شود، به طوری که اسب‌ها از صدای گلوله رم می‌کنند. خیلی اسباب وحشت‌شان می‌شود. یک ساعت از شب مراجعت کردند. می‌گفتند: پاهای آقا خیلی درد می‌کند به طوری که فریاد می‌زنند.

پنجشنبه ۸ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

رفتم به در خانه، اول رفتم چادر سپهسالار، سردارها و صاحب منصب‌ها بودند. شاه هنوز بیرون نیامده بودند.

دیشب سعید‌السلطنه از فرنگستان آمده. حاجی خسرو خان بختیاری سردار ظفر شده است. حاجی آصف الدّوله امروز رفت به طرف شیراز. اقبال الدّوله امروز خواهد رفت به اصفهان. نشان قدس هم به او مرحمت شد.

باری وزیر اعظم و سایر وزراء آمدند. اعلیٰ حضرت همایونی هم تشریف آوردند، شرفیاب شده، بعد قدری راه بیخود رفتیم. هر کس را بخواهید بود. خلاصه سوار شده آمد امیریه، حضور حضرت اقدس شرفیاب شده، احوالی پرسیدم.

از اخبار تازه این است که: دیشب نظام‌السلطنه مرحوم شده. امروز عصر، نعشش را با کمال تعجل حركت دادند، بردند امامزاده عبدالله.

جمعه ۹ شهر ربیع‌الثانی ۱۳۲۶

سوار شده رفتم خانه نظام‌السلطنه، سر ختم. دم در نظام‌الملک، وزیر نظام، حاجی صدرالسلطنه، مدیرالدوله، حاجی عمیدالملک، بیرون می‌آمدند. جمعی بودند: وزیر دربار، امیر معظم، وزیر خارجه، سعدالدوله، حشمتالدوله، آصف‌السلطنه، پسر فرمانفرما، امام جمعه، معین بوشهری.

سر ختم هم سردار مکرم و سعدالملک و برهان‌الدوله بودند. ساعد نظام برادر حاجی بهاءالدوله که جمشید میرزا باشد، هفت هشت روز است مرحوم شده است؛ یا دم رفته بود بنویسم لذا در اینجا نوشتم.

شنبه ۱۰ شهر ربیع‌الثانی ۱۳۲۶

رفتم به با غشاء، در خانه. شاه هنوز بیرون نیامده بودند. رفتم به چادر سپهسالار. امام جمعه، سردارها، امرای تومن، صاحب منصب‌ها، تمام بودند.

قدرتی نشستم بعد گفتند، بندگان اعلیحضرت همایونی بیرون تشریف می‌آورند. با سپهسالار و اغلب از سردارها رفتم در اندرون، آنجا هم قدری متظر شدیم تا بیرون تشریف آوردن. بعد آمدیم قدری هم توی باع در حضور بودیم. از آنجا آمدیم چادر سپهسالار، نیرالدوله و موئیں‌الدوله و جمعی بودند. تازدیک ظهر در خانه بودیم.

آمده منزل، صرف نهار کرده، استراحت کردم و قدری روزنامه نوشتم. گفتند شاهزاده موئیں‌الدوله آمدند. رفتم بیرون قدری صحبت کرده، گاردی‌ها را سان دیده. رفتم امیریه به احوال پرسی آقا.

اعتمادالحرم، اندرون، حضور آقا بود. قدری دم در نشستم. حاجی مجددالدّوله، آصفالسلطنه، امام جمعه خمسه که داماد نظامالملک است و بعضی از اجزای خود حضرت اقدس بودند.

پاهای مبارکشان خیلی درد می‌کرد، به طوری که هیچ (قادر به) استراحت نیستند. ملکه ایران هم آمده بود به احوالپرسی حضرت اقدس. تادو ساعت از شب رفته، با ملکه ایران صحبت می‌کردیم. ملکه ایران بسیار تکیده شده است. از بابت خانه‌اش و اسبابش که غارت کرده‌اند و از خودش هیچ حرف نزده است، اینجا هم که هست متصل سرخودش را مشغول می‌دارد و عیش می‌کنند، می‌خواهد همچه بنماید که من هیچ برای این چیزها غصه نمی‌خوردم؛ ولی بسیار تکیده شده است، معلوم است بسیار غصه می‌خورد. الحق حق هم دارد، خانواده چندین ساله این طور بشود!

از قراری که بعدها معلوم شد، آن حرف‌ها که زده بودند، بکلی دروغ بوده است. هیچ بمب یا تفنگی از خانه ملکه ایران انداخته نشده بود. گویا یک نفر قزاق را در آن روز دعوایی، از آن قهوه‌خانه انجمن درویش‌ها زده بودند. ربطی به خانه ملکه ایران نداشت. هر چه داشت به غارت بردن. بسیار، افتضاح به سرش آوردند. با سر بی‌چادر از پشت‌بام رفت به خانه مرحوم اتابک از آنجا فرار کرد. آنروز هم شخصاً خیلی بی‌احترامی به او کرده‌اند.

ده هزار تومان به او نقد داده‌اند، گویا ده هزار تومان هم سند داده‌اند که به او بدھند. خیلی صحبت می‌کرد ولی هیچ تغییر حال به خودش نمی‌داد. خنده زیادی هم می‌کرد ولی از ته دل نبود. باز هم الحق خیلی خودداری می‌کرد. دخترش که فروع‌الملوک است، عروس قوام‌الدوله است. از پسر قوام‌الدوله طلاق گرفته، پیش خود ملکه ایران است. دختر بزرگش که زن خود قوام‌الدوله، فروع‌الدوله است با ملکه ایران قهراست. در این مدت که ملکه ایران امیریه است، هیچ نیامده است، به احوالپرسی؛ بلکه

یک کاغذ هم نوشته است. ملکه هم هیچ نمی گوید، ماشاءالله دل غریبی دارد.

یکشنبه ۱۱ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

رفتم به باگشاه، در خانه. باز رفتم اول، چادر سپهسالار. وزیر نظام و بعضی از سردارها بودند. بعد گفتند بندگان اعلیحضرت همایونی تشریف آوردند. رفتم شرفیاب شدم. مدتی در حضور بودم. بعد آمدم. باز در چادر سپهسالار نشسته تا تزدیک ظهر، آن وقت سوار شده آمدم منزل.

دوشنبه ۱۲ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

صرف نهار کرده، استراحت شد. عصری برخاسته قدری روزنامه نوشتم. بعد آفای آقا سید مهدی مجاهد تبریزی آمد.

سه شنبه ۱۳ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

لباس رسمی پوشیده آمدم بیرون. سوار شده رفتم به باگشاه در خانه. امروز چون عید میلاد حضرت امیر است، در باگشاه سلام منعقد است. باری شاهزادگان، وزراء سردارها، اعیان و اشراف، صاحب منصب‌ها، امرای تومن و افواج، مستوفی‌ها، لشکرنویس‌ها، هر کس را که بخواهید؛ بودند. وزیر نظام، سردار کل که به او حمایل آبی مرحمت شده بود. سيف الممالک ترك، او هم سردار معظم شده بود. باری جلوی حوض بیضی، سر خیابان، چادری زده، تخت فشنگی ترتیب داده بودند. خیابان هم تا آخرش، قشون ایستاده بود.

سر صف نظام، سپهسالار ایستاده، زیر دستش سردار کل، زیر دستش سردار اعظم، بعد من، بعد سایر سردارها.

ماشاءالله خبیلی سردار زیاد شده است.

باری سلام باشکوهی بود. سوارهای بختیاری، سوارهای کلهر و غیره، خبیلی منظم و آراسته بود.

مشیرالسلطنه هم یک خلعت التفاتی پوشیده، باری بندگان اعلیحضرت همایونی تشریف آوردند. جلوس فرمودند، نظامالملک مخاطب بود. نطق خوبی فرمودند. خطیب خطبه و شمس الشعرا شعر خواند؛ بعد دفیله شد. بهر فوجی که بیرق داشتند؛ یک چیزی که با پارچه خوب درست کرده بودند و عکس خود بندگان اعلیحضرت همایونی را داشت و با کلاابتون خبیلی قشنگ درست کرده بودند. به بیرق‌ها به دست مبارک خودشان مرحمت می‌فرمودند و سر بیرق نصب می‌کردند. در واقع یک سلام بیرق هم موقع دفیله شد. کلنل قراق هم نشان و حمایل سرداری که به او مرحمت شده بود، امروز زده بود. بعد از دفیله، سردارها و سایر صاحبمنصب‌ها در خیابان صف کشیده، اعلیحضرت همایونی تشریف آورده به هر یک اظهار مرحمت فرمودند. یک شیشه عکس هم عبدالله میرزا انداخت.

باری شاه تشریف بردند اندرون، ما هم آمدیم چادر سپهسالار. صرف نهار کرده، بعد از نهار آمدم منزل.

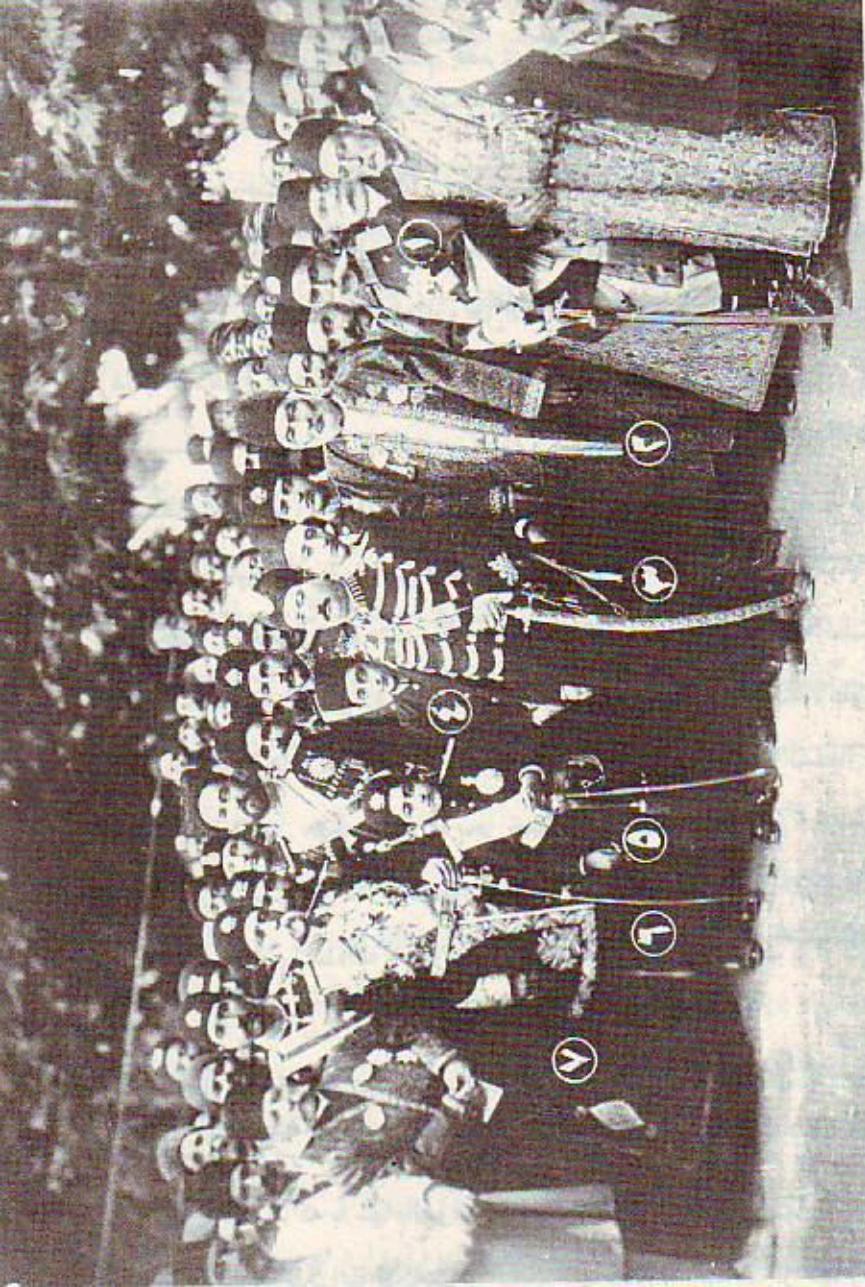
عصری از خواب برخاسته هوا خبیلی گرم بود، رفتم توی آب سرد، قدری روزنامه نوشه، سوار شده، رفتم امیریه حضور حضرت اقدس. نظامالملک، افحملالک پسرش، برادرهای امیر نظام، قوا نظام باسایر اجزای خود حضرت اقدس بودند. احضار اندرون شدیم. پاهای مبارک آقا، هنوز به شدت درد می‌کند. بطوری که هیچ نمی‌تواند حرکت بفرمایند.

بعد حضرات رفته‌ند، من آمدم خدمت سرکار خاصه خانم. تبریک عید گفتم. بعد هم ملکه ایران آمده، مدتی نشسته، تا مردها از حضور آقا مخصوص شده، رفته‌ند. ملکه رفت، شرفیاب بشود.

۷- علاوه‌سلطنه

۱- مسجد‌الدوله، ۲- مشیر‌السلطنه صدراعظم، ۳- محمد‌علی‌شاه، ۴- نصرت‌السلطنه،

۵- محمد‌میرزا ویله‌هد، ۶- امیر‌بها در جنگ سپه‌سالار و فرمانده کل قوا،

چهارشنبه ۱۴ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

امروز تمامش را متنزل بودم. عصری رفتم بیرون.

پنجشنبه ۱۵ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

سوار شده رفتم به با غشاء در خانه. بندگان اعلیٰ حضرت همایونی، بیرون تشریف آورده بودند. حضرت والا شاهزاده ظل‌السلطان هم امروز تشریف آورده بودند؛ شرفیاب بودند. فردا هم به سلامتی به فرنگستان تشریف فرمای شوند.

باری قدری در چادر سپهسالار نشسته، بعد حضرت والا، شاهزادگان ظل‌السلطان از حضور آمدند؛ در چادر سپهسالار قدری نشسته، تشریف بردن.

بعد با سپهسالار و حاجی مجdal الدوّله رفیقیم به خاکپای مبارک شرفیاب شدیم. به ایشان اظهار مرحمت فرمودند، مگر به این غلام خانه زاد. بدینختانه نسبت به این غلام زاده مخصوص خانواده خودشان، بسیار بسیار بی مرحمت هستند. بطوری که بارها و مکرر به بعضی‌ها فرموده بودند که من بی‌حد و بی‌اندازه از عزیز‌السلطان بدم می‌آید. اگر چه هنوز از من هیچ خیانتی به بجز خدمت سرتزده است ولی «گناه بخت من است. این گناه دریا نیست». او شاه است من گدای در خانه او. رنجیدن شاهان از گدار سرمه دیدیم است ولی امیدوارم انشاء‌الله خداوند نصرتش بدهد و عمر با عزّت به او کرامت فرماید. بی مرحمتی او خودش هم التفات است.

خبر تازه این است که: ظهیر‌الملک حاکم کرمان شده است. شهاب‌الملک پسر آصف‌الدوّله هم سردار شده است.

فوج نهادند که با سهام‌الدوّله رفته بود به تبریز از دست سهام‌الدوّله فرار کرده آمده‌اند همدان و تلگراف شکایت از دست سهام‌الدوّله زده‌اند. از سهام‌الدوّله گرفتند، دادند به سردار اکرم امیر تومن.

جمعه ۱۶ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

اخبار تازه این است که مستشارالملک مرحوم شده است، امروز صبح هم خداوند یک دختر^۱ به حاجی امین‌الخاقان مرحمت فرمودند؛ انشاء‌الله قدمش مبارک است؛ (از دختر عمام حضور). در واقع این همیشه کوچک است.

حاجی معین‌السلطان می‌گفت که شاهزاده ظل‌السلطان، امروز صبح زود، تشریف بردنده به فرنگستان، اکبر میرزا و اسماعیل میرزا هم در رکاب مبارکشان رفته‌اند.

شنبه ۱۷ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

سوار شده رفتم در خانه، شرفیاب خاکپای مبارک شده، قدری هم در چادر سپهسالار نشسته، بعد آمدم خانه.

سردار مؤید، بنا بود برود برای ریاست قشون خراسان، گویا موقوف شده است. از این جهت گویا قدری هم رنجیده است، در واقع قهر کرده است. الحق، حق هم دارد. از اول می‌خواستند به او ندهنند. این چه ریاستی بود که دادند و، بعد پشیمان شدند.

یکشنبه ۱۸ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

نظام‌السلطنه سه روز است آمده است، از مازندران.

رفتم از او دیدن کردم. پسر بزرگ آقا سید محمد مجتبه، پسر آقا شیخ عبدالبّی با جمعی از آشنايان خودش بودند.

متصر‌السلطنه پسر سپهبدار هم به قدر یکصد نفر سوار تکابی آورده، او هم سه روز است وارد شده است.

تبریز هنوز شلوغ است. عین‌الدوله بایستی امروز وارد تبریز بشود، ولی الحمد لله

سایر جاهای ایران منظم است.
باری عصر رفتم بیرون.

دوشنبه ۱۹ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

امروز به جائی نرفتم، تمام را در منزل بودم.

سه شنبه ۲۰ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

سوار شده رفتم در خانه. اول به رسم معمول، رفتم چادر سپهسالار. سردار اعظم، وزیر نظام، سردار مقندر و بعضی از صاحب منصب‌ها بودند. خلاصه بعد بندگان اعلیحضرت همایونی، بیرون تشریف آوردند. جمعیت زیاد بود. وزیر اعظم و سایر وزراء و امراء و اعیان بودند. مشترک شدم، در همانجا در وسط خیابان، وزیر مختار هلند با لباس رسمی شرفیاب شد. میرزا سید احمد خان سرتیپ فوج فراهان تازه آمده است، با فوج فراهان. فوج هم در اردو است به ریاست ناصرالدوله. از ناصرالدوله هم مقداری شکایت داشت.

چهارشنبه ۲۱ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

با آقا میرزا آقا خان، رفتم به خانه مشیرالدوله، برای بعضی کارها. نبود. بعد آدم در خیابان مخبرالدوله، دکان صحاف باشی که حالا سیاوش خان برادر ارسلان خان اجاره کرده، مشغول کاسبی است و یک دختر هم از فرنگ آورده و بعضی اسباب‌های قبیل دوربین‌های بزرگ و اسباب‌های خرزایی می‌فروشد.

پنجشنبه ۲۲ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

سوار شده رفتم به باگشاه در خانه. اول در چادر سپهسالار قدری نشستم، وزیر نظام، سردار اعظم، سردار مؤید، آصف‌السلطنه و سردارها بودند. امسال عوض همه چیز سردار زیاد داریم! تخمش خوب عمل کرده است. باری قدری که نشستم، گفتند بندگان اعلیحضرت همایونی بیرون تشریف آورند. بعد رفیم شرفیاب شده، وزیر اعظم و سایر وزراء و شاهزادگان بودند. بندگان همایونی تأکید در باب فشوی که بایست برود به آذربایجان می‌فرمودند. معلوم می‌شود هنوز آنجا مغشوش است.

عین‌الدوله هم که روز شنبه گذشته وارد شده است، کاری نکرده است. اخبار تازه این است که: فتح‌السلطنه پسر بزرگ نیرالدوله دیشب مرحوم شده، هشت نه روز بود، مبتلا به... شده، دیشب مرحوم شد.

حسین خان و میرزا عزیز‌الله، رفته بودند مسجد جامع، روضه. سلطان‌العلماء. آنجا روضه می‌خواند. در واقع بر ضد مشروطه خواهان مستبدین روضه می‌خوانند و اعمال رشت حضرات را به مردم آشکار می‌کنند.

از قرار، امروز پسر حاجی میرزا محمد رضای مرحوم، بسیار خوب حرف زده بود. قدری هم از مفسدین بدگفته بود، از ملک‌المتكلّمين و بعضی‌های دیگر.

یک زنی گفته بود که آمده‌اید درد دل بکنید؟ پسرهای حاجی میرزا، محمدرضا گفته بودند می‌خواهیم صحبت بکنیم. تو اگر درد دل داری برو سر قبر ملک‌المتكلّمين درد دلت را بکن.

بعد سوار شده، رفتم به خانه نیرالدوله؛ دیدم که نعش پسرش را دارند حرکت می‌دهند. یک دسته موزیک‌انچی کشیکخانه، با یک دسته سوار کشیکخانه، ژاندارم، پیاده و سواره و صد نفر از فوج سپاه خوری، با یک دسته موزیک و جمعی هم با نعش بودند. برند نعش را به حضرت عبدالعظیم دفن کنند.

پسر نیرالدوله سه چهار پسر دارد. پسر بزرگش حسین‌علی میرزا است. لقب و

مرسومات و منصب وابوا بجمعی پدرش را دادند به پرسش که نوہ شاهزاده تیرالدوله باشد.

جمعه ۲۳ شهر ربیع‌المرجب ۱۳۲۶

امروز صبح، خداوند متعال یک دختر به بندگان اعلیحضرت همایونی مرحمت فرموده‌ادر واقع به حضرت اقدس تبریک گفتم. هنوز حضرت اقدس در رختخواب هستند.

شنبه ۲۴ شهر ربیع‌المرجب ۱۳۲۶

رفتم در خانه، بندگان اعلیحضرت همایونی تازه بیرون تشریف آورده بودند. شرفیاب شدم، سپهسالار، اغلب از سردارها و بعضی از وزراء بودند. بعد آمدم در چادر سپهسالار نشتم، بعد آمده سوار شدیم، خود سپهسالار هم آمده سوار شده، رفییم به خانه شاهزاده تیرالدوله. وقتی که وارد شدیم اعتضادالسلطنه آمده بود ختم را برچیده بود. وزیر اعظم، سایر وزراء، شاهزادگان، امراء، اعیان، اشراف و علماء بودند. حاجی میرزا لطف‌الله و صدرالواعظین روضه می‌خوانندند.

یکشنبه ۲۵ شهر ربیع‌المرجب ۱۳۲۶

صبح به جائی نرفتم و در منزل ماندم. عصری سوار شده، رفییم به طرف دوشان‌په و فرح‌آباد.

دوشنبه ۲۶ شهر ربیع‌المرجب ۱۳۲۶

سوار شده، رفتم به باگشاه برای دیدن سپهسالار. شاه تشریف برده بودند اندرون. سپهسالار در چادرش بود. آقا سید احمد مجتبه برادر آقا سید محمد مجتبه آنجا بود.

حاجی مجدالدوله و آجودان باشی توپخانه بودند. عضدالدوله تازه سردار شده است. سه فوج هم از افواج آذربایجان ابواب جمعش کرده اند. نظامالسلطان، سالار اعظم که وزیر خزانه نظام است، رئیس ایل سنگابی، پسر داود خان، سردار مظفر و جمعی آنها بودند.

یکصد نفر سوار خوب هم از شاهسون «قجه بکلو» هم، از آذربایجان آمده است.

باری سردار اکرم و ناظم الاطباء بودند.

سه شنبه ۲۷ شهر ربیع المرجب ۱۳۲۶

سوار شده، رفتیم به خانه مشیرالدوله. قدری نشسته، مؤتمن‌الملک هم آمد. امیرالامراء پرسش و بعضی از اجزای دیوانخانه عدیله آمدند. بعد سوار شده، رفتم به باغشاه در خانه.

بندگان اعلیحضرت همایونی مشغول کاغذخوانی بودند. سپهسالار با وزیر اعظم هم در تلگرافخانه مشغول کار بودند.

گویا شهر زنجان بهم خورده است. امجدالسلطان که حالا مجدالسلطنه است، پسر حاجی مجدالدوله حاکم آنها، یک نفر را که آدم حاجی حسین آفاست چوبزده و بی جهت اسباب هیجان شده است.

باری قدری در چادر سپهسالار نشسته، سردار کل، سردار مفخم، محمد صادق خان امیر توپخانه که رئیس محاکمات عسکریه است، مجدالدوله و اغلب از سردارها و صاحبمنصب‌ها و اعزازالدوله پسر مدیرالدوله که سردار ساعد شده است، سردار معتصد که حاکم کرمان بود امروز دیده شد که مراجعت کرده است. عصری کالسکه خواسته سوار شده رفتم به باغشاه.

بندگان اعلیحضرت همایونی تشریف برده بودند اندرون. وزیر اعظم هم در برج که تلگرافخانه است، آنجا مشغول حرف زدن بود. سپهسالار هم در اندرون بود. پیش پای من، اتفاق غریبی افتاده بود. تردیک اینکه شاه تشریف بیرون نداشتند. چند نفر از سوارهای سنجابی با سوارهای کلهر دعوا کرده، در اندرون دو سه تیر هم تفنگ خالی می‌کنند. هیجان غریبی رو می‌دهد. ولی الحمد لله زود ساکت می‌شوند. اعظم‌الدوله پسر ظهیر‌الملک، اصلاح ماینشان می‌دهد.

از اخبار تازه: میرزا ملکم خان مرده است. یعنی مدتهاست، من امروز شنیدم. خلاصه، مجد‌الدوله، حاجب‌الدوله، مختار‌الدوله، آصف‌السلطنه، سردار ظفر که حاجی خسرو خان باشد، مجلل‌السلطان، آجودان‌باشی توپخانه، بودند. بعد افواج سوادکوه و سیلاخور که قراول مخصوص هستند، آمده دفیله کردند. تا دو ساعت از شب رفته در چادر سپهسالار بودم. بعد سپهسالار رفت به برج، پیش وزیر اعظم.

چهارشنبه ۲۸ شهر ربیع‌المرجب ۱۳۲۶

عصری رفتم منزل شاهزاده موئی‌الدوله، چادر روضه خوانی‌اش را زده بود و مشغول سیاه‌کوییدن بود. که انشاء‌الله از روز اول ماه روضه بخواند.

پنجشنبه ۲۹ شهر ربیع‌المرجب ۱۳۲۶

سوار شده رفتم در خانه. اول در چادر سپهسالار رفتم، سردارها، صاحب‌منصب‌ها، جمع بودند. بعد بندگان اعلیحضرت همایونی، بیرون تشریف آوردند؛ رفته شرفیاب شدیم. باز هم، آمده در چادر سپهسالار نشسته، مسیو «رابینو» رئیس بانک شاهنشاهی که مدتهاست در طهران است معزول شده، روز شنبه خواهد

رفت. امروز آمده به حضور، مخصوص شد که برود به لندن.

جمعه سلح شهر رجب المراجب ۱۳۲۶

سرکار مغززالملوک، تشریف بردنده به احوالپرسی حضرت اقدس. من هم رفتم بازدید آقا سلطان خواجه. بعد از آنجا آمدم امیریه. خود حضرت اقدس بودند. مغزالسلطنه، دَدَه شاه، با بعضی از خانم‌های دیگر (و) ملکه ایران حضور حضرت اقدس بودند.

شنبه غَرَه شهر شعبان المعظم ۱۳۲۶

نماز و دعاهاي اول ماه را خوانده، سوار شدیم. با اعزازالسلطنه رفتیم برای زیارت حضرت عبدالعظیم. سرکار مغزالملوک نهار را قابلمه کردند که برویم با غ طغرل صرف بکنیم. توی برج را دادیم پاک کردند؛ خیلی کثیف بود. به هر طوری بود، فرش کرده، صرف نهار بسیار خوبی کردیم. از حضرت عبدالعظیم هم ماست و کباب لوله و بعضی چیزها آوردند.

یکشنبه ۲ شهر شعبان المعظم ۱۳۲۶

سوار شده رفتیم به باغشاه، در خانه. اول به چادر سپهسالار، بعد بندگان اعلیحضرت همایونی بیرون تشریف آورد. رفتیم، شرفیاب شدیم. وزیر اعظم، مجdalالله‌له، وزیر نظام، سردارها، امرای تومان بودند. عصری قدری روزنامه نوشت؛ سوار شده رفتم به باغشاه، برای تماشای آتش بازی. آصف‌السلطنه دعوت کرده بود. خیابانی که به طرف درشت می‌رود و جلو اندرون را، تا آخر با غ مجددالملک و سردار متصر را، چراغانی کرده بودند.

وزیر اعظم، سپهسالار، سردار کل، مؤید الدوّله، مجده الدوّله، شعاع الدوّله، سردار اکرم همدانی، اغلب سردارها و صاحب منصب‌ها بودند. دو طرف جاده هم، فوج و سوار صف کشیده بودند. آتش بازی خیلی دیر شروع شد. آتش بازی بسیار خوبی بود. برخاسته، آدم امیریه به حضور حضرت اقدس؛ چون در این شب روضه می‌خوانند و جشن می‌گیرند. باری روضه خوان زیادی بودند هر ساله این عید را در آن عمارت مخصوص که تزدیک اندرونی‌هاست، می‌گرفتند. امسال چون پاهای مبارکشان درد می‌کنند، در توی اندرون خوانند.

امروز امیر نظام سکنه ناقص کرده است.

دوشنبه ۳ شهر شعبان المعظّم ۱۳۲۶

سوار شده، رفتم به باغشاه. امروز چون روز عید حضرت سیدالشهدا (ع) است. در چادر سپهسالار، رفتم سردارها، صاحب منصب‌ها، امیر توانان هاتماماً جمع بودند. نصرت الدوّله پسر فرمانفرما، سردار شده است. سلام امروز هم، مثل آن عید بود؛ بی کم و زیاد؛ بسیار مجلل.

رئيس ایل سنجایی با پنجاه سوارش، رفته به آذربایجان.

عصری رفتم امیریه، حضور حضرت اقدس. احوال حضرت اقدس هم، الحمد لله خیلی بهتر است و لقمان الممالک معالجه می‌کند. پسر کوچک اعلیحضرت همایونی که اسمش سلطان مجید میرزا است، از طرف شاه آمده بود به احوال پرسی. محمد حسن میرزا، پسر دوم اعلیحضرت همایونی، امروز در سلام، لباس فراقی پوشیده، در سر بریگاد فراق، پهلوی کلنل فراق ایستاده بودند. (دفیله) هم دادند. یک شیشه عکس هم، حشمت الممالک (از) سپهسالار (و) صاحب منصب‌ها انداخت؛ یکی هم باز سپهسالار با محمد حسن میرزا و سپهسالار و کلنل فراق.

سه شنبه ۴ شهر شعبان المعتظم ۱۳۲۶

رفتیم به خانه امیر نظام. آنجا مجد الدّوله، نصرالملک، آجودانباشی، توپخانه و برادرهای امیر نظام بودند. امیر نظام، در بیرونی افتاده است و همانجا را اندرونی کرده است. ماها را شناخت ولی حالت خیلی بد است.

چهارشنبه ۵ شهر شعبان المعتظم ۱۳۲۶

گفتند که امیر نظام مرحوم شده، خیلی افسوس خوردم. سوار شده، رفتم خانه امیر نظام. بیچاره برادرهای امیر نظام و دامادهایش همه بودند. ختم گذارده بودند. نعش را فردا حرکت می‌دهند می‌برند قم.

پنجمین شنبه ۶ شهر شعبان المعتظم ۱۳۲۶

سوار شده، رفتم به باگشاه در خانه. اول به رسم معمول، رفتم به چادر سپهسالار. وزیر نظام، سردار مفخم، سردار ظفر، سردار اشجع و سایر سردارها جمع بودند. عبدالله خان سردار اکرم که امیر تومان است، ملقب به امیر نظام شده؛ شجاعالسلطنه سردار شجاع شده است؛ برادر شجاعالسلطنه که اسمش امیرحسین خان است و از دختر مرحوم اتابک اعظم است او هم شجاعالسلطنه شد. برادر کوچکش هم سرتیپ اول؛ دو پسر کوچک، دیگر هم امیر نظام از دختر اتابک اعظم دارد، یکی حمید و یکی مجید.

باری وزیر اعظم و سایر وزراء هم بودند. بنده گان همایونی هم، بیرون تشریف نیاوردند. ما با سپهسالار سوار شده، آمدیم به خانه امیر نظام که ختم را برداریم. ختم را سپهسالار جمع کرد. بعد رفت.

چهار به غروب، مراجعت به منزل امیر نظام کرده، اسباب تشریفات تشییع جنازه

را حاضر کرده بودند. وزیر نظام، سردار مفخم، سردار ظفر، نصرت الدوّله، مؤید الدوّله، صاحب منصب‌های توپخانه و غیره تماماً بودند. برای تشریفات تشییع جنازه، دو عزاده توب، یدک زیاد از فوج سیلاخوری، از فوج خلچ، گارد ژاندارم، توپچی و غلام، حاضر کرده بودند و سه دسته موزیک.

باری در وقت حرکت نعش، یک تیر توب شلیک کرده؛ در سر خیابان‌ها و در معابر جمعیت زیادی ایستاده بودند.

باری من، سردار ظفر و نصرت الدوّله تا دروازه، سواره رفتیم. وزیر نظام، مجده الدوّله و اغلب تا میدان توپخانه پیاده آمدند. سه تیر توب هم در دروازه اندخته، پیاده‌ها برگشتنند سوارها و مجده الدوّله و وزیر نظام تا حضرت عبدالعظیم رفتند. از آنجا با کالسکه پست نعش را می‌برند به قم.

جمعه ۷ شهر شعبان المظمه ۱۳۲۶

سهام‌السلطان خرقانی امیر تومان که توپچی خرقان با او بود، دیشب مرحوم شده است به مرض بر قان. شیخ مرتضی سعدالممالک هم مرحوم شده است. رفتم خدمت سرکار خاصه خانم. قدری که صحبت کردیم، ملکه ایران هم آمد آنجا، تا دو ساعت از شب آنجا بود.

شنبه ۸ شهر شعبان المظمه ۱۳۲۶

سوار شده، رفتم به با غشه دیر خانه. بندگان اعلیحضرت همایونی، قدری کسل هستند؛ بیرون هم تشریف نمی‌آورند. در چادر سپهسالار قدری نشستم، اغلب از سردارها بودند. وزراء هم بودند. وزیر اعظم با سپهسالار رفتند اندرون، شرفیاب شدند. سردار مؤید که به ریاست قشون خراسان برقرار شده بود و تردیدی پیدا شده بود برای